

Nr 233.

Av herr **Undén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om lagsökning och om handräckning för fordran m. m.

Kungl. Maj:ts proposition nr 156 med förslag till lag om lagsökning och om handräckning för fordran m. m. innefattar bland annat förslag till ändrad lydelse av utsökningslagens 188 §.

Enligt denna paragraf skall kvarstad eller skingringsförbud återgå, såvitt ej den som vunnit kvarstaden eller skingringsförbudet inom trettio dagar hos gäldenären genom lagsökning krävt sin fordran eller instämt sin talan till domstol.

För iakttagande av nu angivna frist kräves, att ansökan om lagsökning eller stämning delgivits gäldenären före utgången av den föreskrivna tiden samt att bevis härom inom samma tid inkommit till överexekutor. Då gäldenären befinner sig inom landet, är det i de allra flesta fall möjligt att inom trettio dagar medhinna dessa åtgärder. Annorlunda förhåller det sig om han vistas utomlands. Att sända ett brev från Stockholm t. ex. till New York och därifrån per post erhålla svar, tager tjugo à trettio dagar, till Sydney sextio à sjuttio dagar. Redan på grund av tiden för postbefordringen är sålunda delgivning inom föreskriven frist omöjlig med mera avlägset boende gäldenärer. Men även åtgärderna för delgivningens verkställande taga åtskillig tid i anspråk. Detta gäller särskilt om svårighet möter att anträffa gäldenären eller om han uppehåller sig å ort där beskickning eller konsulat ej finnes, så att utländsk myndighets medverkan måste anlitas. Som exempel må nämnas, att i ett visst europeiskt land för delgivning genom myndigheternas försorg regelmässigt åtgår en tid av två månader.

Svårigheterna ökas därest oroliga förhållanden råda i det land, där gäldenären befinner sig. Både åtgärderna för delgivningens verkställande och handlingarnas sändande fram och åter kunna kräva betydligt längre tid än normalt. Nyligen inträffade i ett delgivningsärende från dylikt europeiskt land, att handlingarna återkommo till Stockholm tjugo dagar efter det delgivningen verkställts av vederbörande konsulat.

Vid handläggning av ifrågavarande ärenden inom utrikesdepartementet har det allt som oftast inträffat, att delgivning ej kunnat verkställas inom föreskriven frist, till följd varav vunna exekutiva säkerhetsåtgärder förfallit och rättsförluster uppstått för parter inom Sverige.

Det förefaller över huvud som om vid avfattningen av förevarande bestämmelse i utsökningslagen ej beaktats, att gäldenären kan befinna sig utom Sverige.

En ändring i den föreslagna avfattningen av 188 § synes så mycket mera påkallad som i ett år 1936 av Göta hovrätt avkunnat utslag den ståndpunkten intagits, att även den som vunnit *interimistiskt* skingringsförbud jämlikt ut-

sökningslagen 195 § är skyldig anhängiggöra talan inom den tid av trettio dagar som redan för närvarande är föreskriven i 188 § (Sv. Juristtidn. 1936, Rättsfall nr 24).

Det förefaller sålunda, med hänsyn till den allmänna samfärdselns intressen, vara ett önskemål av påtaglig praktisk betydelse att ifrågavarande bestämmelser så modifieras, att skingringsförbud kan vidmakthållas gentemot en i utlandet vistande gäldenär, även om han är avlägset boende eller andra svårigheter för delgivning möta. Vid avvägande av huru lång frist, som bör sättas, torde man kunna finna ledning av bestämmelserna i rättegångsbalkens 11 kap. om den tid inom vilken stämning skall delgivas utomlands befintlig svarandepart. Denna tid utgör sextio dagar om vederbörande vistas inom Europa, ethundratjugo om han finnes utom Europa. Då det av praktiska skäl torde vara mindre lämpligt ifråga om skingringsförbud röra sig med flera olika tidsfrister, synes en enhetlig frist liggande mellan de båda förenämnda, exempelvis nittio dagar, kunna fastställas.

Under hänvisning till vad nu anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 156 måtte besluta att utsökningslagens 188 § erhåller följande ändrade lydelse:

»Har ej den, som vunnit kvarstad eller skingringsförbud, inom trettio dagar eller, där gäldenären finnes utom riket och icke inom riket har ombud som äger att för honom mottaga stämning och avgiva svaromål, inom nittio dagar, och den som utverkat reseförbud, inom fjorton dagar efter det förordnande därom gavs, hos gäldenären genom lagsökning sin fordran krävt eller sin talan till domstol instämt eller fullföljer han ej genast eller å föreskriven tid sin talan där den hos domstol eller lagsökningsdomare anhängig är; gånge kvarstaden eller förbudet åter.

Skulle lagsökning — — — rätteligen fullgöras.

Där enligt — — — nu sagts.

Är den — — — sitt val.»

Stockholm den 16 mars 1937.

Östen Undén.